

Aber der Schrecklichste aller Schrecken,  
Das ist der Mensch in seinem Wahn!

Waan! waan! alles waan!

God zij *haar* genadig, wie de oogen  
geopend worden!

Ook een minder nuchtere toeschouwster als ik ben, kon van oorde zijn, dat men met die *trouwringen* nog we wat had kunnen wachten. De vrouwen hadden eerst nog wel ander goud bijeen kunnen brengen, 't zij uit haar spaarpotten, 't zij door middel van haar minder belangrijke lijfsieraden.

En nu gaat er andermaal een oproep rond onder de Deutsche vrouwen, ditmaal van een Comité van officiersvrouwen, om aan de Rijksbank op te geven, hoeveel goudgeld men in huis heeft, met het verzoek, dit te komen inwisselen tegen papieren geld. Als men daar nu eens in Augustus mee begonnen was. En dan op het allerlaatste, bitterste eind pas aan die trouwringen toe was gekomen!

Geen gift vraagt men dus van de Deutsche vrouwen, maar toch wel een offer. Want wat is, bij eventueele stijging van nood in eigen land, secuurder dan gemunt geld, en liefst nog wel goud?

We zullen trachten, het resultaat dezer oproeping te weten te komen. Ik voor mij, als ik 't van mijn hart had kunnen verkrijgen, mijn trouwring weg te geven, dan zouden ze niet lang hoeven aan te dringen, of mijn goudgeld wisselde ik wel. Doch het trouwringenofer is al lang geleden, gebracht in tijden van louter glorieuze verwachtingen. Thans zijn zes zware maanden voorbij. Niemand ziet het einde. De nood stijgt. Zullen de Deutsche „tüchtige Hausfrauen” een zoo zeker bolwerk voor de toekomst vrijwillig verlaten, en goud geven voor papier?

S. L.—R.

---

## KUNST.

---

### Tentoonstellingnieuws.

Verwonderlijk is het, dat in deze tijden van zuinigheid voor de eischen van het dagelijksch leven, van bekrimping en beperking in de uitgaven van weelde en een ontzegging van allerlei luxe, welke vóór den oorlog onontbeerlijk werd geacht, dat in dezen tijd van crisis, waarin een gisting leeft van onuitgesproken vreezen, de liefde tot de kunst aangroeit met den dag. Men wordt er beu van, van den

oorlog te hooren, het onderwerp is uitgepraat, de dagelijksche schrale communiqués uit de vijandelijke hoofdkwartieren zijn te onbeduidend ook om de verdwijnende belangstelling te boeien, laat staan levend te houden. En nu doet zich het verschijnsel voor, dat de schouwburgen vol zijn en de concerten talrijk als in normale winters en dat de lust om schilderkunst te genieten grooter is dan de laatste jaren 't geval was. Flinke sommen voor schilderijen worden weliswaar niet besteed, doch de neiging om schetsmatig werk van schilders voor kleine prijzen te koopen is buitengewoon groot. Terwijl men profiteert van den oorlogstoestand, welke de schilders noodzaakt hun kleiner werk te verkoopen, bevoordeelt men tevens den welstand van een klasse kunstenaars die werkelijk kans zou krijgen tot armoede te vervallen. In den kunsthandel Pictura in het Noordeinde alhier wordt een gelegenheid geboden, diegenen onder de kunstbroeders voort te helpen met den verkoop van hun werk, die elders niet slagen konden om dit te doen exposeeren. We hebben er een bezoek gebracht en kunnen niet anders doen dan wijzen op verdienstelijke proeven van teeken- en schilderkunst die onder een menigte van werkstalen zijn te vinden. Zoo hebben wij een Steinlen-achtige teekening onthouden van Dutilh, waarop een paar Parijsche armoe-kinderen zijn afgebeeld, voorts een Haagsch hofje door mej. van Hoytema geschilderd: goed in den trant van precieuze verzorgdheid welke zulk een door oude juffrouwen bewoond hofje eigen kan zijn. Zoowaar hebben we hier flinke werkstukken van Piet de Zwart gezien, die op elke respectabele tentoonstelling gezien mogen worden. Max Alandt zond een kaarslichtje, Goedvriend heeft hier verschillende stalen van zijn kleurlooze stad- en landschap-beelden, ook kleine werkjes met vurige paddestoelen in 't bosch. Van Jole en Gidding zijn hier krijtteekeningen in kleur, welke even zuiver artistiek als behagelijk zijn van aspect. Onvermeld mag ook niet blijven, wanneer we een opsomming van het meest superieure werk geven: de ezelskop van van Meegeren, in rood krijt. Het werk van Gidding bevelen we in de aandacht aan. Hoe sierlijk en prettig zijn deze stadsgezichten gedaan. Een echt teekentalent openbaart er zich in. Werkelijk hier worden voor dit verdienstelijke werk „oorlogsprijzen” d. w. z. kleine prijzen gevraagd.